حمد

ربــه کــړی دې مخلــوق بانــدې احســان دی
پــه نومونــو کــې یــو نــوم د تــا رحــمان دی

ســتا د کــوم نعمــت شــکرونه مــونږ ادا کــړو
اندامونــه دې راکــړي دا دې فضــل پــه انسان دی

تــه مالــک او هــم خــالق یــې زمــا ربــه
دا د هــر موجــود پــه وخــت روزي رســان دی

د مالــدار او د غریــب د حــال خــبر یــې
ستا خو عرش ډیر دی اوچت آن په اسمان دی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیغمبر دې رالیږلی او قران دې پرې نازل کړو
اخرت د ورځ لپاره دا زمونږه لوی درمان دی

مونږ په ځمکه ثنا وایو او په ځمکه کې میشته یو
خو پوهیږو الوتونکي دی هوا کې په فرمان دی

که هر څومره زه توصیف وکړم د تا د ذات ای ربه
صفتونه دې بې شمیره دي اوچت خو دا ستا شان دی

بندګان دې کوي ذکر په هر لوري د دنیا کې
میاخېل هم همیشه ستا د صفاتو ثنا خوان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

امتي د محمد یم دا د خـدای یـو غـټ نعمـت دی
خدای پرې وحې کړه نازله دا معلـم د بشـــریت دی

تکلیفونـه یــې ګـاللي دي د دیـن پـه لار کـې ربـه
رســولی یــې تــر مــونږه دا یــې کـړی شـفقت دی

د کـــافر او مســـلمان د لانجـــې هـــره مســـله کـــې
دی قاضي او هم وکیل و تل یې کـړی عـدالت دی

د جبراءیـل وسـه ونشـوه خـو نبـي لاړو معـراج تـه
له دې ښکاري چې په ټولو انسانانو کـې اوچـت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه‌گران یې په مونږ **شاهین شاه میاخېل**

ماشومتوب نه دی هوښیار و په امـین هـم مشـهور و
هــر کـــافر او مســـلمان ورسره ایښـــی امانـــت دی

د یـارانو بـه پـه خـوا کـې و غـزا تـه بـه چـې لاړل
له دې نـه معلـومیږي چـې نبـي مـو بـا همـت دی

په خبرو کې یې دروغ نه و همـیش بـه و ریښـتینی
د همـدې خـاطر لپـاره مشـهور یـې صـداقت دی

د هغې دنیا په سختو کې چې گیر هـر مسـلمان وي
په نبیانو کې اوچـت دی بیـا شـفیع پـه اخـرت دی

دا زمونږه و غمخور چې ښه او بد نه یـې خـبر کـړو
دا چې ښه نه کوو بـد کـړو دا زمـونږه حماقـت دی

میاخېل خو داسې وایـې د جهـان عظـیم ملـت تـه
چـې پورتـه مـې لیکلـی دا سـیرت د محمـد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مور د دنیـا یـو داسـې ذات دی چـې خطـر نـه منـي
د خپــل اولاد پــه مینــه سر د پاســه سر نــه منــي

ښه یې پېرزو وي خپل اولاد ته تل راحت یـې غـواړي
د خپل اولاد په حق کـې مـور یـې بـد نظـر نـه منـي

اولاد نــادان وي د مــور حــق ادا کــولی نشــي
مور یـې بیـا وایـي دا جیگـر دی بـل جیگـر نـه منـي

مــور تکلیفونــه شــوگیرې او بــې خــوبي تېــروي
ځکــه همــدې لپــاره سیــال ځانتــه دلــبر نــه منــي

میاخېل ته وس ورکړې ای ربه چې خدمت یې وکـړي
مور پـرې ده گرانـه پـه زړگـي د چـا خنجـر نـه منـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په اولاد چې خفه کیږي هغه پلار دی
له هر چا چې ډېر دردیږي هغه پلار دی

خواشینۍ کې همیشه درسره مل وي
چې په غم دې غمجن کیږي هغه پلار دی

ناروغۍ کې دې ملګری په درد نه خوري
چې په رنځ دې ډېر ځوریږي هغه پلار دی

په مشکل کې دې دوستان هم درنه تښتي
تل چې تا سره ودریږي هغه پلار دی

د *میاخېل* سر نه یې کم نه کړې ای ربه
ځنکدن کې چې یادیږي هغه پلار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمــونږ پــه چــم کــې ســتا لــه وجــې ده رڼــا معلمــه
تــه خــو ملــت تــه دې لــرې د خــیر رضــا معلمــه

د ناپوهۍ تورې تیارې دې ملك كې ختمې كړلــې
د ورانکــارۍ پــر ځــای دې راوړلــه ځــلا معلمــه

خلـــك دې وروزل د ملـــك د ابـــادۍ لپـــاره
ځکــه راغلـــې ده وطـــن تـــه مـــې ښـــکلا معلمـــه

د بــې علمــۍ لــه وجــې هــرې خــوا تــه ولــه ژړا
ستا برکت دی چې اوس ټول دي پــه خنــدا معلمــه

میاخېل ته تا په ښــوونځې کــې ښــه او بــد وښــودل
اوس په هر لمونځ کې درتــه تــل کــوي دعــا معلمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مســت يمــه کومــه لــه ډېــر شــوره شــاعري
زير شــه دې بيتــو تــه خــالص ګــوره شــاعري

دا خو استعداد دی چې الله راته راکــړی دی
کومــه لــه ډېــر درد نــه ای وروره شــاعري

ليکلی مې غزل دی هميشه پــه خپلــه خوښــه
پــه مــا خــو نــده کــړې چــا پــه زوره شــاعري

حقيقت غزل کــې ليکمــه کــه نــه کــوی بــاور
نــو ورشــه مطالعــه کــې زمــا نــوره شــاعري

خپلو وطنوالو تــه *مياخېــل* داســې ويــلي دي
کومــه پــه ډېــر مينــه زه تــر ګــوره شــاعري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په تـا یـې ظلـم وکـړو دېـر یـې کړلـې وران وطنـه
په بل یې خرخ کـړې پـه پیسـو ای د افغـان وطنـه

دا واکداران دې اوس د تـا پـه ځـای پیسـه پیـژني
ته زمونږ مور یـې دوي خـو نـه لـري ایمـان وطنـه

ستا په معدن او پـه ځنګـل بانـدې یـې چـور ولګـو
دوي دي بې دینه او بې شرمـه پـه مـا ګـران وطنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوي شرم نه لـري پـه تـا کـې يـې خـاپوړې کـړي
تــــاريخ ګــــواه دی تــــا روزلي بــــاتوران وطنـــــه

چې څوک د تا د بربادۍ هيلـې پـه زړه کـې لـري
هغـه خـاين دې ګـور تـه ويســـي دا ارمـان وطنـه

مـه خفـه کېـږه رب بـه خپلـه خاينـان تبـاه کـړي
ای د شېرشـاه او د مـيرويس او احمـدخان وطنـه

په تا مئـين ول د تـا مينـه کـې يـې سر قربـان کـړ
اوس خو څوک نه وينم مئين د دوي په شان وطنـه

چې د خاين د شره خلاص شې ترقۍ تـه مـخ کـړې
مياخېـل پـه زړه بانـدې لـري دغـه ارمـان وطنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مـونږه بـاور وکـړو پـه تـا خـو تـه ټـک مـار وختـې
د پارلمــــان وکيلــــه اوس راتــــه هــــڅدار وختــــې

ږيـره دې پرېښـوده چـې خلـک درتـه رايـه درکـړي
ولـس دې وغولـو ويـژدان کـې دې مـردار وختـې
د کمپاين وخت کې دې د دروغو وعدې وکړې ډېـرې
پــه چــل دې وګټلــې رايــې ډېــر مکــار وختــې
مونږه ويل چې ته به وکـړې خپـل ولـس تـه خـدمت
خـو چـې خـبر شـو د انګرېـز د غـاړې هـار وختـې
ددې مظلـوم ملـت خـو طمـع تـل لـه تـا نـه کېـده
تـه د انسـان پـه رنـګ کـې خلکـو تـه خامـار وختـې

پـه خپـل افغـان ولـس دې کـړی بـې حسـابه ظلـم
مياخېل به خوښ شي هغه وخت چې ته په دار وختـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کــوې ظلمونــه پــه غريبــو هــيڅ ويــژدان نــه لــرې
غير د پيسو نه پــه زړگــي دې هــيڅ ارمــان نــه لــرې

مونږه پوهېږو چې پيسو بانــدې تــه حــق خرڅــوې
د ملك خاينه په اصليت کــې خــو ايمــان نــه لــرې

ته د جهاد او د اسلام په نوم چوکۍ کې ناســت يــې
خو مونږه پوه يو چې په کور کې دې قرآن نه لــرې

چې پيســې وگــورې بيــا ووژنــې مظلــوم ولــس مــې
د ځنــاور پــه څــير تــه رحــم پــه انســان نــه لــرې

مياخېله ويښ شه په هيواد کې دې دا حــال وگــوره
هغه معدن کې دې اوس لعــل د بدخشــان نــه لــرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په خپـل وطـن کـې رنګارنـګ راتـه کيسـې جـوړې دي
چې هر خوا ګورم په هر ځای کـې ميخـانې جـوړې دي

غــــوارم ســــيالي مــــې برابــــره شي لــــه نــــورو سره
وسه مې نه کيـږي هـر خـوا تـه سرې لمبـې جـوړې دي

د وطــن خلــک مــې هــر خــوا تــه پــه بمــو آلــوزي
د شــــهيدانو لــــه سرو وينــــو نــــه چينــــې جــــوړې دي

ملــــک تــــه مــــې راشي د کومــــک پــــه بيلابېلــــو نومــــو
د هــر کــافر لــه خــوا نــه ماتــه دسيســې جــوړې دي

مياخېل هجـرت کـوي دا حـال د ملـک ليـدلی نـه شي
زړه يې تنګ شوی ورته ښار کې اوس فتنـې جـوړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــه علــم نــه لــرې پــه زور دې دا مقــام اخیســتی
ته خو جاسوس یــې د انګریــز نــه دې الهــام اخیســتی

د ملــک خاینــه عــدالت دې پــه پیســو خــرڅ کــړی
ماڼۍ دې جوړه کړه رشوت دې په هــر ګــام اخیســتی

ته ډېــر حــریص یــې دالله عــذاب نــه، نــه یــې خــبر
ظلم او زیاتی دې بې حسـابه پــه خپــل قــام اخیســتی

ته خو غریب تــه لــه ډېــر کــبره تــل پــه ســپکه ګــورې
پــه همــدې وجــه دې ازار د خپــل امــام اخیســتی

میاخېل مالداره دی خو ژوند کې خاکساري خوښــوي
چې یې په تن دی دا هر څیز یــې پــه لــیلام اخیســتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

جنګونــه بــس کــړئ افغانــانو چــې ډېــر وران يمــه زه
نــور مــې ابــاد کــړئ ستاســو کــور افغانســتان يمــه زه

ځوانــه مــا جــوړ کــه زحمــت وباســه لــږ کــار وکــړه
چــې د ښاېســته ، ښاېســته بــاغونو پــه ارمــان يمــه زه

په ماشومتوب کــې خــو هــر چــا راکــې خــاپوړې کــړي
ســترګو کــې نــه دي ورانــوي مــې دوي حــيران يمــه زه

چـــې پېســـې وګـــورې بمونـــه راکـــې الـــوزوي
دا خــبر نــه دي چــې د دوي د مــور پــه شــان يمــه زه

مياخېل به خوښ شي هغه وخت چې پښېمانه شي دوي
رب تـــه توبـــه وکـــړي او ووايـــي نـــادان يمـــه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ډېر خفه کېږمه وطن کې چې مې کونډې ګورم
زړه مې دردېږي د يتيم چې وچې شونډې ګورم

داسې کار نه ګورم چې زړه مې پرې تسل شي کله
د حکومت په ضد خو تل دا سياسي غونډې ګورم

وطن کې سوله نشته بم خو مې باغونه وران کړه
څه بدبختي ده ميوه دارې ونې شنډې ګورم

چې کډې بارې کړي له کلي نه د جنګ د لاسه
ښار ته روان وي روزمره زه خو يې منډې ګورم

زه *مياخېل* طمع لرم رب ته که نه ډېر ځورېږم
چې په خپل ملک کې د پرديو دا ملنډې ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د بـې غيرتـه گومـان مـه کـوه کـه خـان نـه يمـه
وطـن فروشـه نـه يـم دومـره بـې ايمـان نـه يمـه

تـه مـې راغلـی يـې وطـن تـه د کومـک پـه بهانـه
پـه تـا پوهيږمـه خـبر يمـه نـادان نـه يمـه

ظاهر کې ښه خو په باطن دې هم ولس پـوهيږي
که ته مې وويسـتلې ملـک نـه بيـا بـه وران نـه يمـه

کـه دې د ظلـم مقابـل کـې زه شـهيد هـم شـمه
چې وطن جوړ شي خپل د وينو پـه تـاوان نـه يمـه

زه *مياخېـل* ولـيکم غـزل د خپـل ملـت لـه درده
چې حقيقت وايمـه ځنگـه بـه پـرې گـران نـه يمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوشحالي نشته وطن کې چې هر خوا وګــورو غــم دی
بمونـــه انفجــار کــوي پــه ملــک کــې مــو مــاتم دی

ددې ځوان د جنازې نېټه چې کلي کــې اعـلان شـوه
په اردو کــې و سرتــيری شـهيد کـړی يــې پـه بـم دی

انفجار دی په هر ځای کې د پوښتنې يې ځــوک نشـته
قيمــت خــو د افغــان د وينــې هــر چــا سره کــم دی

دشمنان خو مې معلوم دي که خدای وسه چېرته راکړه
بــدل بــه مــې بيــا اخلمــه خــوړلی مــې قســم دی

مياخېل پــه خپـل غـزل کــې حقيقـت وايـي ملګـرو
هر ځوک يــې درنـاوی کـوي کـمال يــې د قلـم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې هرې خواته وګورم غمونو کې راګير يم
بيا لمونځ وي رانه پاتې په خوبونو کې راګير يم

ابادی ته مې د ملک خاينان نه پرېږدي هيڅ وخت کې
چې وګورمه شا او خوا بمونو کې راګير يم

چې ملک ته مې زه وګورمه احساس په ځوان کې نشته
په زړه مې دغه داغ دی په دردونو کې راګير يم

زړګی مې راته وايي چې خادم د خپل ملت شه
په وس کې مې څه نشته په زخمونو کې راګير يم

مياخېل خو حيران پاتې دی چې څنګه بدل واخلي
د زړه وينې مې جوش کوي سوچونو کې راګير يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د امريکـــا سره د ســـولې يـــو تـــړون مـــو کـــړی
دا اوســـنی خـــبره نـــه ده پـــه پـــرون مـــو کـــړی

مشـــرانو فکـــر کـــاوه دې کـــې بـــه وي خېـــر زمـــونږه
چې عقل يې سر ته راغی پوه شول چې جنـون مـو کـړی

ددې ملـت هـر يـو خـاين مـونږ تـه معلـوم دی ربـه
ځکه خـبر يـو سـياسي غونـډو کـې ګـډون مـو کـړی

چې پـه دولـت کـې د شخصـي ګټـو خـبرې وکـړي
بيا غلي ناست نه يو په وړاندې يـې پـاڅون مـو کـړی

مياخېلــه وګـــوره خـــادم د ملـــت څـــه ويـــلي
تـل يـو سرلـوړي احـترام د خپـل قـانون مـو کـړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مينــــــه او محبـــــت د افغـــــان ورونــــــو غـــــواړم
رحــــــم او گذشـــــت د ســـــختو زړونــــو غـــــواړم

د خپل وطـن پـه هـر يـو بـوټي بانـدې رحـم وكـړی
زه د اللـــــه نــــه ابـــادي پـــــه فريـــــادونو غـــــواړم

زه غواړم ملك كـې مـې امنيـت او سـوله راشي مـدام
زه د افغـــان خوښـــي ليـــدل پـــه راوجونـــو غـــواړم

چې وخت مې راغی روغ دې نه پريږدم دشمنه لا خـو
بيــــا بـــــه بــــدل د شـــــهيدانو د سرونـــــو غـــــواړم

د *مياخېل* وينـي درتـه جـوش كـوي او داسـې وايـي
اوس به خپل حق درنـه همداسې پـه شـعرونو غـواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رازه چې سوله وکـړو فایـده نشـته ده پـه جنـګ کـې
تعلیم ته ځان تیـار کـړو مـزه نشـته ده پـه بنـګ کـې

تعلیم ته چـې دې مـخ کـړه بیـا بـه علـم درتـه وایـي
زمـا درسره لـوز دی تـر آخـره دې یـم څنـګ کـې

چې ښایسته غوندې مقام ته د تعلیم په زور حاصل کړې
بیا ښکارې ته هر چاته د میرویس نیکه پـه رنـګ کـې

د غازي امان په دور کې خلـک لاړل پـه بورسـو کـې
پراته و بـې تعلیمـه خـو یـو دم راغلـل پـه ننـګ کـې

میاخېل یې په ارزښت بانـدې پـوه شـوی و لـه وختـه
نو ځکه یې صـفت وکـړو صـنفیانو تـه پـه زنـګ کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

افغانــه ورشــه وران حــالات د خپــل ورور وگــوره
په خپل وطن کې زخمي زړونـه د هـر مـور وگـوره

دلته حزبونه دي جـوړ شـوي خپلـې گټـې گـوري
لږ ځان خبر که دغـه فـرق د سـپين او تـور وگـوره

اللــه ويــلي چــې دوزخ تــه بــه دوي ولېږمــه
ځان دې نـور سـم کـه ای ظالمـه درب زور وگـوره

د دغــې اور نــه بــه اويــا ځلــې دا گــرم وي تــل
که دوزخي شـې بيـا بـه پـوه شـې هغـه اور وگـوره

مياخېل ته غوږ شه نيک عمله شه جنت حاصـل کـه
که بد عمله وي بـد حـال دې بيـا پـه گـور وگـوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په خپـل هیـواد د تـا د بـم نـور آزمـایش نـه مـنم
چې تا یې تل کـړی کومـک دغـه داعـش نـه مـنم

که مور او پلار هم راته ووایي چـې وران کـه وطـن
اصـلي پښـتون یـم دا بـې ځایـه خـواهش نـه مـنم

ته اوس لا څوک یې چې په ما باندې امرونـه کـوې
ملـک نـه مـې وزه نـور د تـا دا فرمـایش نـه مـنم

زمـا وطـن دې اشـغال کـړی د کومـک پـه بهانـه
نـور زه د دروغـو او د چـل دا نمـایش نـه مـنم

میاخېل نن غږ کـوي پـه خپلـو هیوادوالـو بانـدې
پـه خپـل وطـن د هلکـانو آرایـش نـه مـنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځـان بـه راوېښ کـړو پـه خپـل مټـو بـه بـلا وتـړو
جنګ به نور بس کـړو زنـدګي بـه پـه ښـکلا وتـړو

ژونـدون بـه وکـړو خوشـحالۍ او پـه يـووالي سره
چـې پـه وطـن د تورتمـو هـره کـلا وتـړو

وطن ته کـار وکـړو او سيال يـې کـړو د نـورو سره
پـه دغـه کـار بـه د مظلـوم د خـولې ژړا وتـړو

د خپـل وطـن د پرمختـګ او آبـادۍ لپـاره
ټـول بـه پـه ګـډه سره خپلې ،خپلـې مـلا وتـړو

چې نظـام جـوړ او نفـاق ختـم شـولو ای *مياخېلـه*
په خپـل هيـواد کـې بـه بيـا مخـه ددې غـلا وتـړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه هميشه د خپل د خوږ زړګـي زخمـو کـې ګـير يـم
چې کندوالـه دي هغـې لارو او کوڅـو کـې ګـير يـم

په ځلور خواوو کـې پراتـه دي راتـه سـخت دشـمنان
پرمختګ نه شم کـوی زه خـو پـه اغـزو کـې ګـير يـم

زما په ځوان کـې احسـاس نشـته دی ګنـاه کـوي تـل
څنګـه بـه وکـړم عـدالت پـه رشـوتو کـې ګـير يـم

د جهاد نوم بانـدې اوس دلتـه قتـل عـام کـوي دوي
دوي خپل هدف لري د بل چا په فتنـو کـې ګـير يـم

مياخېل خو کړی شاعري چې خپل ولس بېـدار کـړي
هـر چـا تـه وايـي چـې لـه درده غزلـو کـې ګـير يـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هر خوا کې بـم آلـوزي مـورې تـر بـازاره نـه ځـم
زه خو ډارېږمه چـې مـړ نـه شـم تـر ښـاره نـه ځـم

پـه ښــار کــې زړه زمــا درزيــږي د بمــو د لاســه
له ډېرې وېـرې مـې زړګـی وي بـې قـراره نـه ځـم

زه خــو خــبر يمــه چــې آلــوزي بمونــه ښــار کــې
همدې لپاره به هـيڅ وخـت پـه هغـه لاره نـه ځـم

اوس يې جومات او هـديرو کـې هـم بمونـه ايښـي
زه مــې د نيــا او د بابــا قــبر تــه پــلاره نــه ځــم

مياخېله واوره زما ژونـد يـې پـه پيسـو خـرڅ کـړی
لېـونی نـه يمـه پـه خپلـه خـو تـر داره نـه ځـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راتــــه خاينــــه اوس د کــــوم عمــــل ســــزا راکــــوې
نــه يمــه پــوی چــې تــه ســزا د کــوم ګنــاه راکــوې

زمــا ځوانــان دې شــهيدان کــړل پــه بمونــو بانــدې
مظلــــوم افغــــان يمــــه تــــر کلــــه بــــه جــــزا راکــــوې

ټوپک بيا راکړې چې زه جنګ ته بدلـه دې واخلـه
دا خو په دې مانـا چـې لاس کـې مـې بـلا راکـوې

زه نــور د جنــګ او د بمــو نــه ســتړی شــوی يمــه
جنګ به نور ونکړم که لاس کـې مـې دنيـا راکـوې

مياخېل پــوهيږي چــې تــه نلــرې د خــير ارادې
ځکه خوښي کـې مـې هـر وختـې تـه ژړا راکـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یمــه افغــان د خوشــحالیو نــه محــروم پــاتې یــم
پلار مې شهید شو د مور غېږه کې ماشــوم پــاتې یــم

ډېر یم بې وسه ځکه حق مې د چا نــه شــم غوښــتی
د پیدا ېښت نه مــې تــر اوســه زه معصــوم پــاتې یــم

هر څوک مې وژني د چا زړونه پــه ما درد نــه کــوي
زه خو هک پک ورته حیران لکــه د بــوم پــاتې یــم

د دومــره ســختو سره بیــا هــم نــه مــنم اســتعمار
تــاریخ مــې ولولــه هــر چــا تــه زه معلــوم پــاتې یــم

د غریبــۍ او نــادارۍ پــه دې حــالاتو کــې هــم
میاخېل سخي شو زه تر اوسه پورې شــوم پــاتې یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د خپل ملت په خاطر رب ته مې ژړا کې وايم
چې سوله راشي دا خبره په هر دعا کې وايم

خوشحالي نشته په وطن د زړه نه، نه خاندمه
زه له ډېر درده تل خبرې په خندا کې وايم

رحم دې ونکړو په ما ډېر دې کړم وران خاينه
د تا ظلم به کيسه هغې دنيا کې وايم

تېروم هر ډول سختي غلامي نه منمه
دغه خبره مې بچو ته هر بيگاه کې وايم

خپل وطنوالو ته همېش *مياخېل* ويلي داسې
ددې ملت په درد غزلې په ښکلا کې وايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوپک به کېدم نور به ځان ته يو بل يار لټوم
چې پکې خېر وي زمونږ نور به هغه لار لټوم

جنګ مې په خپله و جوړ کړی څه فايده يې وکړه
شوم پښيمان اوس سرګردان د امن ښار لټوم

په جنګ پيدا په جنګ کې لوی په جنګ کې زوړ شولمه
ډېر يم خفه ځان ته د خير يو کاروبار لټوم

جنګ به نور ونکړم په ژوند کې نور تعليم کومه
دا اراده لرم قلم په زور به کار لټوم

مياخېله پوه شوم چې په ژوند کې تباه کيږو مونږه
نور به په سوله کې د خوږ ژوند کې قرار لټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژونـد مــې تيريــږي د وطــن د ترقــۍ پــه طمــع
د ماشــــومتوبه يمــــه زه د ابــــادۍ پــــه طمــــع

دې خاينـانو تــه مــې وينــي د بـدن كـوي جـوش
يمه ماشوم ځكه خو ناست يـم د ځـوانۍ پـه طمـع

كــوم تعلـيم چــې زه حاصـل كړمــه ښايــسته وظيفـه
ارمان مې خاورې شي شهيد شم د چوکۍ پـه طمـع

نور به تـر كومـه دا حـالات وي پـه وطـن كـې زمـا
ځواني مې تيره شوه شوم زوړ د خوشالۍ پـه طمـع

زه يـــې لـــرم داســـې اميـــد د جوړيـــدو *مياخېلـــه*
لكـه فرهـاد چــې ولــو ناسـت د شـيرنۍ پـه طمـع

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دغــه وطــن خــو زمــا كــور دى لــه دې كــوره وزه
درتــــه بــــه يــــې وگرځــــوم اور لــــه دغــــې اوره وزه

په دې وطن كې دې راتلـو سره شرونـه جـوړ كـړه
مــا خـــو بللـــى نـــه يـــې راغللـــې پـــه زوره وزه

ښه ورځ بـه ونـه گـورې مـا نـه زه هـم يمـه افغـان
دغـــه خـــبره بـــه همـــيش كـــوم تـــر گـــوره وزه

چې دې پرون په هغه بم كې زما ځـوان شـهيد كـه
ډېـــر يـــې ظـــالم د هغـــې ښـــځه وه سر تـــوره وزه

له ډېره درده *مياخېل* داسې وويـل سـتا پـه خـلاف
جهـــاد تـــه ځـــم شـــاعري نـــه كومـــه نـــوره وزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په خپل وطن کې د مشرانو خيانتونه وينم
چې ول آباد اوس خو ويجاړ هغه ښارونه وينم

هيڅ وطنوال مې خوشحالي نه لري خپل وطن کې
ځکه چې هرې خواته ګورمه دردونه وينم

هغوی لا څه کوې چې ځان ته کله فکر وکړم
بيا مې بدن کې د خپل خوږ زړګي زخمونه وينم

داسې کار نه ګورم چې راشي زما خوله کې خندا
په هرې ورځ د خوشحالۍ په ځای غمونه وينم

اوس مې وطن دی د بمونو يو غټ کور *مياخېله*
په هرې خوا د بې ګناه خلکو مرګونه وينم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وطنــــه ســــتا د جوړېــدو خــو زه ارمـــان لرمـــه
د آبـــادۍ لپـــاره ښـــه ښاېســـته ځوانـــان لرمـــه

مونږه خاپوړې کړي تا کې ته خــو مــور يــې زمــونږ
لـــه برکتـــه دې يـــو نـــوم زه د افغـــان لرمـــه

لکه د هر چا په شان تــه پــه مــونږه حــق لـرې ډېـر
خيانـــت بـــه ونکـــړم لـــه تـــا سره ايمـــان لرمـــه

د تـا حقوقـو بانـدې پـوه يمـه لـه وختـې نـه زه
پاك مسـلمان يمـه پـه كـور كـې مـې قـرآن لرمـه

مونږ خو نړۍ سره په هر څه کې يو سـيال *مياخېلـه*
آن چې په غرونـو کـې مـې لعـل د بدخشـان لرمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځوریږم د تعلیم پر ځای وطن کې مې نن جنګ دی
هر ځای ته چې اوس ګورم د شهید په وینو رنګ دی

غریب و که مالداره دې حالاتو کې تباه شو
د جنګ د لاسه هر ځای کې اوس خان زما ملنګ دی

بمونه په هر خوا کې انفجارکوي څه وکړم
فقط چې شهادت د دوي د پلار په ما قلنګ دی

چې ملك ته سوله راشي او بیا خلاص شم له دې حاله
په کار راته میرویس او احمدخان غوندې یو ننګ دی

ملا چې د جهاد راته تبلیغ کوو *میاخېله*
خپل رب یې دی هېر کړی اخته شوی اوس په بنګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه خــو د کفــر خــلاف ځـان نــه القاعــده جــوړوم
همــدې کفــارو تــه وطــن کــې خطــره جــوړوم

ملــک تــه مــې راغلــې د کومــک پــه بېلابېلــو نومــو
ځان دې اوس ټينګ کـه زه خـو تـا تـه دسيسـه جـوړوم

ظاهر کې دوست خو په باطن کې غټ دشمن يـې زمـونږ
پــه خپلــه خــاوره کــې بــه تــا تــه هــديره جــوړوم

تــه خــو کوشــش کــوې چــې ومــې ويشــې څــو تقســيمه
د تــا د کــار پــه خــلاف تــل لويــه جرګــه جــوړوم

مياخېلــه ليکــې د ملــت پــه درد کــې تــل غزلــې
کــه دې وي خوښــه لــه شــعرو دې کتابچــه جــوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوپـــک را اخلـــو د تعلـــيم سره بېلتـــون کـــوو مـــونږ
د بـــې عقلـــۍ او نـــاپوهۍ سره ژونـــدون کـــوو مـــونږ

پـه دې خـو پـوى نـه يـو چـې علـم د ملـت رڼـا ده
په بدبختۍ او ځان ځانۍ کې اوس وېشـون کـوو مـونږ

اردو طالـــــــب ولي طالـــــــب زمـــــا اردو وولي
دغـــه کارونـــه د پرديـــو پـــه لمســـون کـــوو مـــونږ

که د ټوپک پر ځاى قلم ته مـونږ ارزښـت ورکـړو ډېـر
بيـا بـه پـه کـلي کـې ارام سره سـکون کـوو مـونږ

مياخېل ټينګار کوي چې علم ضروري دى ډېـر زيـات
همـــدې لپـــاره د قلـــم سره تـــړون کـــوو مـــونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چـــې ملـــك مـــې وكـــړي ترقـــي داســـې احســـاس وویـــنم
كـاش دا خـــبره د هـــر ځـــوان پـــه خـــوي خـــواص وویـــنم

چې په ظاهر كې ابادي او په باطن كې مرداري خوښـوي
ســـتا د دوكـــو او د خیانـــت بـــه بیـــا بـــړاس وویـــنم

كار بـه شروع كـړي پـه معـدن كـې د خـدمت پـه نامـه
بیـا بــه د خـــرڅ لپـــاره لاس كـــې یـــې المـــاس وویـــنم

تـــه غـــټ خـــاین یـــې خـــادم نـــه یـــې د ملـــت مجرمـــه
زړه بــه مـــې یـــخ شي چـــې د جـــرم دې قصـــاص وویـــنم

ای بې غیرتـه سـتا پـه حـق كـې *میاخېـل* داسـې وایـي
ډېر به شم خوښ چې نوك ویستل دې پـه پـلاس وویـنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه د پخــوا پــه شــان مــزه پــه مــازیگر نــه ویــنم
د کلي نجـوني چـې ورتلـې هغـه گـودر نـه ویـنم

چـــې پښـــتنو یـــو بـــل تـــه لـــرې نـــه ســـلام کولـــو
اوس هغـه مينـه او محبـت پـه لـر او بـر نـه ويـنم

دلتـه خـو سـوله نشـته بـم پـه هـرې خـوا آلـوزي
ځکه ځوانان مې پـه بـاغو کـې پـه چکـر نـه ويـنم

کـه خـدای دعـا زمـونږ قبولـه کـړه او سـوله راغلـه
بيا به يم هـر ځـای تـه روان ځکـه خطـر نـه ويـنم

میاخېل خو وايي چې کافر هم د انسان خیرخـواه وي
د تـل لپـاره ورتـه هـیڅ پـه بـد نظـر نـه ويـنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ای افغان وروره په خپل منځ کې دښـمني مـه کـوه
د احمدشـــاه بابـــا لمســـیه نـــاپوهي مـــه کـــوه

زمونږ وطن کې خـو سر لـوړي افغانـان تېـر شـوي
تــه د هغــو پــه څېــر شــه وروره خــرابي مــه کــوه

نړۍ ته وښـایه چـې تـه هـم لـه هغـو کـم نـه یـې
ملک تــه صـادق اوســه سر ټېټــې زنـدګي مـه کـوه

که کوم ریس یې ته نو حق بیا تل حقـدار تـه ورکـه
که دا غریـب وي یـا مالـدار بـې انصـافي مـه کـوه

میاخېل وینا کوي پـه شـعر کـې مسـلمان ملـت تـه
که ته جنت غواړې ای ځوانـه بـې دینـي مـه کـوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سخته زغملی شمه دومره نازدانه نه یمه
ځان درنه ګټمه تاریخ کې افسانه نه یمه

له ماشومتوبه د جهاد په لوري ووتلم
زه خو ویده کله د مور په زنګانه نه یمه

د ازادۍ لپاره مونږه شهیدان ورکړي
کم عقله پوه شه چې شوقي د مېخانه نه یمه

په دې نړۍ د شجاعت زمونږ پوښتنه وکړی
تاریخ مې وایي زه د دروغو خزانه نه یمه

میاخېل تل ویاړي په جهاد باندې او داسې وایي
همدغه بس دی چې ذلیل په ژوندانه نه یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دې خاینــانو تــه کینــه د زړه پــه تــا ســاتمه
اوس خو زور نه لرم زړګی مې ورتــه غــل ســاتمه

چې برابر شو کلــه زور مــې بیــا یــې نــه پرېږدمــه
په مقابل کې یــې ودرېــږم خپــل ځنګــل ســاتمه

کــه پــه لانجــه شــو د خــبرې د اثبــات لپــاره
په حافظــه کــې مــې همــیش ورتــه متــل ســاتمه

د خاینــانو ملګرتیــا راتــه ارزښــت نــه لــري
نو ځکه ځان مــې د ښــو خلکــو سره مــل ســاتمه

میاخېل رښتیا لیکي شعرو کې او تل داسې وایــي
زه خو صادق یمه له دروغــو خپــل غــزل ســاتمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوند کوي چې کلي کې مې غـم نـه وي
خوښ به شمه ښار کې مې چې بم نـه وي

ناست به وي دوستان زما په خوا کـې تـل
ډېر به شـم خوشـحاله چــې مـاتم نـه وي

څوك چې د خېر فکر لري دې ملك تـه
دی دې بيـا زمــونږ لــه سره کــم نــه وي

خېــر دی کــه خــبرو کــې غلــط شــومه
کلـــه ، کلـــه فکـــر د چـــا ســـم نـــه وي

ډېـــر وربانـــدې وځــــورېږم زه *مياخېـــل*
چرتـــه چـــې بيـــا قـــدر د قلـــم نـــه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوپـک لرمـه پـه شـاجور کـې يـې مرمـۍ نـه لـرم
چې درد مې ښه کړي په وطن اصلي ګولۍ نـه لـرم

زه خــو محتاجــه يمــه هــر چاتــه ددې لــه وجــې
يمه سـپين ږيـرى زه خـو وس د مـزدورۍ نـه لـرم

چې څوک مې قدر او عزت نه کوي خپل وطن کې
دا يـې علـت دى چـې غريـب يمـه مـاڼۍ نـه لـرم

زمـا بچــي دي وږي تـــږي پــه وطــن کــې ربــه
نــور پــه مــونږ رحــم وکــړه وســه د زارۍ نــه لـرم

مياخېلــه وګــوره خيانــت کــوي زمــونږ رهــبران
ځکه خوشحال يم چې دولت کې کوم چوکۍ نـه لـرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغـه سـړی د کـور سـامان اوس پـه بـازار خرڅـوي
خو په اصليت کې خپل ايمـان دا پـه کفـار خرڅـوي

نيت يې دی کړی چې وطن پرېږدي خارج ته لاړ شي
د دغـه تـګ لپـاره ځمکـه د خپـل پـلار خرڅـوي

کـه ددې ځمکـې پـه پيسـو بانـدې يـې تـګ ونشـو
دا بـې غېـرت بـه د مېـرمن د غـاړې هـار خرڅـوي

بيـا هميشـه يـې د وطـن پـه بيلتـون زړه ځـوريږي
دوي خو په خپله د خپل خـوږ زړګـي قـرار خرڅـوي

مياخېل مين په خپـل وطـن دی او بيـا داسـې وايـي
هلته خو نجونې پـه ځوانـانو خپـل سـينګار خرڅـوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوشـــاله تلـــی و اوس بېرتـــه پـــه خفگـــان راغلـــی
هغــه چـــې ديـــن نـــه و منكـــر اوس پـــه آذان راغلـــی

په خپلو كـړو، شـو پښـېمان توبـه يـې رب تـه وكـړه
د پـــلار يـــې نـــه منلـــه اوس ورتـــه ارمـــان راغلـــی

ټوپک يې کېښودو پـه ځمكـه راغـی سـوله يـې وكـړه
په قدر يې پـوه شـو ځكـه كـلي تـه دا ځـوان راغلـی

د دغــه ځـــوان نــه عــبرت واخلـــئ او قـــانون ومنـــئ
تاســـو د لاســـه مـــې وطـــن كـــې دا خـــزان راغلـــی

مياخېـل يـې قـدر پـه ډېـر مينـه هميشـه كـړی دی
چې يې حجرې ته كوم غريب او كه كوم خـان راغلـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لږ ځان را ويښ کړه د وطن خـراب حـالات وګـوره
ماديـات مهـم نـه دي د ژونـد لـږ معنويـات وګـوره

ډېر زيات بې عقله يې له هيڅ شي نه خبر نه يې تـه
ځان دې کړه پوي د ملنګ جان هغه کليات وګـوره

لس ګون به نه لرې د ورځې به د سـلو ډېـر خـورې
ځان دې کنټرول که دا بـې ځايـه خرابـات وګـوره

په هر نيک کار کې دې دعا د مور او پلار نـه واخلـه
بيـا دې پـه کـار کـې د دعـا دا برکـات وګـوره

مياخېل خو ليکي حقيقت په خپل شعرونو کـې تـل
کـه بـاور نـه کـوې نـو ورشـه غزليـات وګـوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اوس كه ورځې هغه ډالر په موسسو كې نشته
صادق سړى خو د دولت په ادارو كې نشته

مالدار نازيږي چې ډالر او فرونر لرمه
خلك پوه شوي دي چې قدر په پيسو كې نشته

د انقلاب خراب حالات خو مو ماغزه خراب كړه
دا يې علت دى ښه خبره مو ذهنو كې نشته

كه بد اخلاقه يې قرآن سره دې ځان اشنا كړه
ښايسته خبرې خو د مينې كتابو كې نشته

اوس شاعران هم درباريان دي د هر چا صفت كړي
مياخېل بيا وايي چاپلوسي مې غزلو كې نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دولت مې اسلامي دی په دې کې خــو شــک نشــته
هر ځوان مې خطري دی په دې کې خو شک نشته

دنيــا هــم راتــه ګــوري خــو څــه کــولای نــه شي
دا کار د پنجابي دی پــه دې کــې خــو شــک نشــته

هر څوک په کې خبرې کړي د خپل فايــدې لپــاره
دا خوي د مسلي دی په دې کــې خــو شــک نشــته

اســلام تــه کــه وګــورو مــونږ ټــول يــو سره ورونــه
پلان خو د غربي دی په دې کــې خــو شــک نشــته

مياخېل باندې يې بوي هم لکه عطــر غونــدې لګــې
دا دود د سپيلني دی په دې کــې خــو شــک نشــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د ښـــه او بـــد تـــوپیر کـــولی شـــم شـــعور لرمـــه
ډوډۍ پـــه کـــور کـــې پخـــوم ځکـــه تنـــور لرمـــه

خان تیار خور وي د هر کار نه ځان بـې غمـه ګڼـي
پـه مـال نـازیږي داسـې وایـي چـې مـزدور لرمـه

د تـا حیـا ده پـه مـا ګرانـه زه بـې شرمـه نـه یـم
زه افغـــاني رســـم او رواج دود او دســـتور لرمـــه

که یم بـې وزلـه تـه پـه سـپکه راتـه مـه کـړه نظـر
زه پـــه ټولنـــه کـــې عـــزت لـــرم کلتـــور لرمـــه

میاخېل دنیـا تـه خپـل غـزل کـې دا خـبره کـوي
د احمدخان او میرویس خـان غونـدې بـاتور لرمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

جانانه چې راځمه زه هر وخت ستا په کوڅه کې
جومات ته ننوزم خدای ته کېنم په توبه کې

چې د قبر عذاب ياد شي بيا پښې مې لرزه شي
خدای ته له ډېر وېرې بيا پرېوځم سجده کې

چې سخته پا ما راشي او د حل لاره يې نه وي
نفلونه بيا شروع کړمه تنها زه په کوټه کې

چې ځان ته فکر وکړم وايم ډېر زه گنهگار يم
په ياد مې شي بيا وکړم تهجد په نيمه شپه کې

مياخېل ته بخشش وکړه ستا د رحم دربار لوی دی
امتحان ترېنه ته واخله په دې آخري وعده کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځوانه آباد دې کړه خپـل ښـار لکـه د روم غونـدې
لاس دې نيـولی دی تــر زنــې لکــه بــوم غونــدې

ته بايد کار وکړې چې ملك دې ترقی ته مخ کـړي
ته کرار ناست يــې لکـه خســـر کـره د زوم غونـدې

تــه بايــد ملــك کــې دې مثبتــې کارنــامې ولــرې
چې نوم دې وشي د ميرويس نيکـه د نـوم غونـدې

کـه کـار ونکـړې او د بـل پـه اوږو بـار شـولې تـه
داسې بيا ښکاري چې يې پروت کاسه کې موم غونـدې

چې جيـب دې ډك وي د پېســو نـه او مصرف نـه کـــــــــــــــــوې
مياخېل بيا وايي دغه ځوان دی ډېر د شوم غونـدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بــې ځایــه دې وخـــت مـــه تېـــروه ولولـــه کتـــاب
چـــې ولـــړې اللـــه سره ښاپســـته ســـوال او جـــواب

مرګ نیتـه معلومـه نـه ده دیـن نـه ځـان خـبر کـه
بیا هم وخت درنه تېر نـه دی توبـه وکـړه لـه شراب

په مخ به دې نور وي چـې ۵ وختـه لمـونځ وکـړې
بې دینه مسـلمان یـې ځکـه رنـګ دې دی خـراب

په قرآن خو عمل نه کـوې خطـا بـه شـې دوزخ تـه
نېـک عملـه شـه جاهلـه ژونـد تېریـږي پـه شـتاب

چې دین دې قایم کړی وي پـه حقـه لار روان یـې
میاخېل باندې تل ګران يې بیا پـه شـانتې د ګـلاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

قــــدر دې نشـــته پــــه تولنـــه شرابي يـــې ځکـــه
چې مور او پلار درته خېـرا کـړي آزاري يـې ځکـه

چې ښه خبرې هـم پـه تـا بانـدې تـل بـدې لګـي
ملامت نه يې ماشومتوب نـه تـه چـرسي يـې ځکـه

پـــه کليوالـــو بانـــدې ځکـــه تـــه ملنـــدې وهـــې
ځان ته غټ فکر کوې ته خو اوس ښاري يـې ځکـه

بــد عمــل مــه کــوه چــې ښــه درسره نــه ښــکاريږي
دا يې علـت دی چـې لمسـی د ابـدالي يـې ځکـه

مياخېل خو وخــت تېــروي تــل د نېــک عملــو سره
زه خــو وخــت نــه لرمــه تاتــه تــه بنګــي يــې ځکــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مالدار خوشحاله دی چې ښه فرېمانه مال لرمه
خلکو ته وايي چې غریب باندې تل خیال لرمه

زما غریب خپلو بچو لپاره غواړي خیرات
دا څنګه خیال دی زه له تا نه دغه سوال لرمه

څومره بخیل یې په هیڅ چا دې زړګی درد نه کوي
یتیم خو وايي چې کومک وکړه اوبال لرمه

زکات خو فرض دی په دوي باندې دوي یې نه ورکوي
هر یو مالدار سره په دې باندې جنجال لرمه

میاخېل خو وايي غریبی کې دا یخني راغلله
که کمپل نه لرم نو درې ګزه دستمال لرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پرې نه شرمېږمه هـر ځـای کـې غريبـي مـې کـړې
چې حـلال وګـټم هـر چېرتـه مـزدوري مـې کـړې

چې چېرتـه لاړ شـمه د کـار لپـاره رب مـې ګـوري
دروغ زه نه وايمه کار کـې ښـه خـواري مـې کـړې

په غريبۍ کې هم سر ټيټـې نـه يـم هـيڅ چاتـه زه
خپل او پردو سره هر کار کې ښه ځواني مـې کـړې

چې کوم مشکل په ما راغلی د خپل رب دربـار کـې
سجده مې ايښې ده او ډېر عذر او زاري مـې کـړې

ددې کـارونو تـر څنـګ يـو خـبره بلـه کـوم
مياخېـل ويلـې خونـدوره شـاعري مـې کـړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خپلــه یـــې گمـــراه نصـــیختونه ماتـــه مـــه کـــوه
غلـــی شـــه چاپلوســـه صـــفتونه ماتـــه مـــه کـــوه

نـــه مـــنم خـــبرې دې پـــوهېږم دروجـــن یـــې تـــه
نـــه ډارېـــږم تـــا نـــه نـــور گواښـــونه ماتـــه مـــه کـــوه

غلام خــو دې څــه نــه یمــه چــې ومــنم امرونــه دې
نــه درزم پــه خولــه دې اوزونــه ماتــه مــه کــوه

زه دې استعمال کړمه کـه گـیر تـه مـې تـه راغللـې
ولم دې پــه سر بیــا ډېــر عذرونــه ماتــه مــه کــوه

شکمن وم پرې *میاخېل* چې دا خـاین ددې ملـت دی
اوس خــو بــاوري شــوم ســترگکونه ماتــه مــه کــوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې عمل کې دې اخلاص وي عبادت کې حسابیږي
چې خبرې پسې شا کوې غیبت کې حسابیږي

د غریب او مالدار شخړه کې چې حق فیصله وکړې
نیکي به الله درکړي عدالت کې حسابیږي

چې ښه چا سره وکړې د الله رضا لپاره
چې مطلب دې پکې نه وي صداقت کې حسابیږي

الله ته توبه وباسه چې نه ترینه خلاصیږي
یوه یوه گناه به دې قیامت کې حسابیږي

میاخېل په ملگرتیا کې ډېر صادق دی ای ملگرو
که څوک ورسره چل کوي خیانت کې حسابیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په قــدر بــه يــې پــوى شــې تــه خپلــه کلــه پــلار شــې
ارمان به د خـدمت وکـړې چـې قـبر تـه ګـوزار شـې

چې پلار ته دوکه ورکـړې او پېسـې ترېنـه بيـا واخلـې
قـمار تـه بـه دې زړه کيـږي روان بـه پـه بـازار شـې

د پلار حلال پېسې به دې حرام کار کې مصـرف کـړې
سګرټ او چرس بـه ووهـې بيـا لـږ شـانتې خـمار شـې

حرام کار پسې ګرځـې خـو افسـوس بـه وکـړې هلتـه
چې پلار دې شي وفـات او بيـا تـه پـاتې د قـمار شـې

مياخيــل درتـــه خبـــرا کـــوي لوچـــک او لنـــډغره
چې مړ شې زر تر زره د خداى قهـر کـې ګرفتـار شـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

يوه ورځ به ټـول مـړه کېـږو دنيـا نـه کـړي ګـذاره
دا راغـــلي د قـــرآن پـــه څلورمـــه ســـپاره

چې رب زمونږ قاضي دی په ورځــې د قيامـت کــې
همــــدا د مســــلمان ده بهترينــــه خــــاطره

ددې دنيا تپوس به پـه پـه هغـې دنيـا کـې کيـږي
رازه چـــې ښـــه اعـــمال وکـــړو زمـــا ده مفکـــوره

په اسلام بانـدې عمـل وکـړو او ويـې رسـو بـل تـه
خـدای بـه وځلـوي مـونږه بيـا پـه شـان د سـتاره

په جنګ کې ګټه نشته ده او سوله خـير خـواهي ده
راځــه چـــې ســـوله وکـــړو د *مياخېـل* ده مشـــوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اى مسلمانه زه لـه تـا نـه يـوه غوښـتنه كـوم
عمـل دې نېـك كـړه دا د زړه درتـه بلنـه كـوم

اللـه خـو وايـي چـې توبـه وباسـه بـدو نـه دې
زه مهربانـه يـم بنـده تـه مـې ښـنه كـوم

تـه يـې غافـل چـې كلـه راغللـې زمـا حضـور تـه
د ښـه او بـدو عملـو دې بيـا پوښـتنه كـوم

ورته به وركړمه جنت چـې نېـك عملـه وي څـوك
بل چې خپل دين يې قايم كړى وي دا ژمنـه كـوم

دا آخـرت پـه ورځ خـو خپلـه تـه قـاضي يـې ربـه
مياخېـل خـو وايـي پـه همـدې درنـه مننـه كـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

امتـــي د محمـــد يـــې گـــوره څـــومره بختـــور يـــې
د اللـــه مهربـــاني ده آخـــرت كـــې معتـــبر يـــې

فيصله زمونږ د رب ده څوک غريب څوک بـه مالـدار وي
خفـه نـه شـې مسـلمانه د ديـن نـزد کـې برابـر يـې

په فساد کې ته اختـه يـې پـه رشـوت هـم نـه مړيـږې
د خير کار وکړه نور بس دی د مظلوم ملـت رهـبر يـې

امتحان کې ته راگير يې قومندانـه ځـان دې سـم کـه
په هر چا کوې ظلمونه د خدای قهر نـه بـې خـبر يـې

مياخېل درته نصيحت کوي چې رب درنـه راځـي کـه
يوه ورځ به ته مـړ کيـږې کـه هـر څـومره زورور يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ای مسلمانه ځان اصلاح که شیطاني مه کوه
تنها ځان مه گوره هر کار کې بدنیتي مه کوه

د منافق سړي عادت وي همیشه لپاره
په وعده نه وي ولاړ ته خو بې لوزي مه کوه

دا هم گناه ده چې ته وکړې په هر کار کې اسراف
دین مو اسانه دی په ځان ډېره سختي مه کوه

که غواړې ولرې ټولنه کې په هر چا قدر
ته د مشرانو مخ کې نور بې ادبي مه کوه

میاخېل ته غوږ شه که ته غواړې چې ارامه اوسې
دین دې قایم که نور په ژوند کې غلطي مه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

له خـدای نـه ډار لرمـه زه پـه چـا تهمـت نـه کـوم
زه خو هـر چاتـه مـې کيسـې د صـداقت نـه کـوم

کــه نفــس لرمــه نــو ويــژدان ورسره خــواکې لــرم
همــدې لپــاره پــه ظــالم هــيڅ شــفقت نــه کــوم

د خــدای رضــا لپــاره هــر وخــت کــې خــبره کــوم
د چاپلوســی لپــاره هــيڅ د چــا صــفت نــه کــوم

په دې هم پوه شی چې مې ژوند کې دا عادت لرمه
تل مې خبرې د خپــل پــوهې او حمکــت نــه کــوم

غم دې *مياخېل* سره شريک که ځکـه داسـې وايـې
د راز خــبرو کــې هــيڅ کلــه خيانــت نــه کــوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دنیـا غمونـه هېـر کـړي او آرام سـړی ویـده شي
او ځان ترینه بـې غمـه کـړي مـدام سـړی ویـده شي

بې خوبه به وي هر سړی تـر نیمـو شـپو چـې کینـي
عصاب به یـې آرام وي چـې ماښـام سـړی ویـده شي

ګـذاره کوټـه کـې نـه کیـږي د دوبي پـه موسـم کـې
ډېر خوند کوي چې اوړي کې په بام سـړی ویـده شي

ځوریږي به په زړه کې مجبوریـت نـه بـه یـې زغمـي
د مینـې پـه کیسـه کـې چـې ناکـام سـړی ویـده شي

د *میاخېل* په شمول هر څوک ورته دعا کوي په لمونځ کې
چې قـبر کـې همـېش پـه ننـګ او نـام سـړی ویـده شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښاپسته خبرې اورم روزمره زه په پوهنتون کې
چې وزګار شمه له کاره بيا خو ناست يم کتابتون کې

د علمه چې خبر شوم برکت د مطالعې و
دې خلکو خو چتې ويل فايده ده درملتون کې

د اسلام پينځه بنا خو ماشومتوب کې راته ياد و
ښودلي و استاد راته د وخته وړکتون کې

کوچنيوالي نه مې خوښ و د مشرانو مجلسونه
همېش به پکې ناست وم ښه عادت مې و ژوندون کې

همدغه مې خويونه و که ډېر معلومات غواړې
مياخېل کره بيا لاړ شه درته ناست دی مېلمستون کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لړم چیچلی یې لـږ صـبر شـه اوس میـا بـه راوړم
که د میـا دم کـې څـه تـاثیر نـه و مـلا بـه راوړم

رنګ دې خراب شو ورو په ورو د لړم ټک باندې
نغدې خو نه لـرم عـلاج تـه دې د غـلا بـه راوړم

حقیقـي غـل نـه یـم حـالاتو مجبـور کـړی یمـه
که غلا کې ګیر شومه په ځان باندې بـلا بـه راوړم

که د خدای رحم وشو خلاص شومه له دې بلا نـه
مور خو دې نه لـري دنیـا نـه دې طـلا بـه راوړم

میاخېله وګوره یو پلار خپل زوی ته څه نه کـوي
که چېرته ښه شولې خیرات کې دې بیا غوا بـه راوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نازونــه مــه کــوه جانانــه چــې بیــا نــه بــه یمــه
ماښام کې مه راځه وختـي راځـه ویـده بـه یمـه

چــې کلــه راشــې او زمــا سره دیــدار وکــړې تــه
په هغه ورځ له نـورو ورځـو نـه بیـا ښـه بـه یمـه

چې راته راکړې ته وعدې د خپل راتلو دې کلـه
بیا خـو حتمـي پـه انتظـار کـې د کاتـه بـه یمـه

راباندې مه کــوه ظلمونـه پـه مـا ډېـر ځـوریږي
ته خو خبر نه یـې ای مـورې د چـا زړه بـه یمـه

رابانـدې وکـړل ډېـر کبرونـه او نازونـه *میاخېـل*
ارمان به وکړي وخت به تېر وي بیا واده بـه یمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راتــه ډېـر مـه ګــوره ظـالمې چــې بدنامـه بـه شــې
که چا شک وکړو نو اعتبار کې دې بیا خامه بـه شــې

کله ځان تـه شــو وصـال کــې بـه بیـا وکـړو دیـدن
زړه دې لـږ صـبر کـه جانانـه چــې ناکامـه بـه شــې

که په وصال کې دې زړه تنګ شــو او روانـه شــولې
نه دې پرېږدمه لـږ بـه تـم شــې بیـا روانـه بـه شــې

که مونږ قسمت چېرته یو ځای کړو او د رب رضـا وه
د زړه ارمـان بـه دې پـوره شي او آرامـه بـه شــې

تــه د *میاخېـل* غمونــو وخـــوړلې خـــواره شـــولې
که په نصیب دې شو خوښی نه ګل اندامـه بـه شــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د غشــو خيــال كــوم چــې كلــه دې بڼــو تــه گــورم
راتــه رايــاد شي چــې د تــا لارو كوڅــو تــه گــورم

زه يمــه شــيخ درتــه اظهــار د مينــې نــه شــم كــوى
راتــه حيــا راځــي چــې كلــه مــې تسـبو تــه گــورم

پــه تــا مــين يــم د خــانې دې پــروا نــه لرمــه
په خداى باور وكړه كـه زه بـه دې پيسـو تـه گـورم

په غريبۍ كـې مـې زړگـى رانـه سـتا مينـه غـواړي
ځان ته حيرانه شم چې كلـه مـې خيـالو تـه گـورم

مياخېله فكر مـې بـدل شي چـې كتـاب دې لـولم
دربانــدې وياړمــه چــې ســتا دې غزلــو تــه گــورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څو کاله وشـول چـې خـبر دې لـه احوالـه نـه يـم
کـډه دې لاړه لـه دې کـلي زه خوشـحاله نـه يـم

زړه مـې ځـوريږي هميشـه د تـا بيلتـون کـې لـيلا
تر اوسـه خـلاص د تـا د مينـې لـه جنجالـه نـه يـم

له کومه وخته چې دې کـور لـه دغـې کـلي تللـی
په رب قسم په ځان مې پـوه لـه هغـې کالـه نـه يـم

الله ته طمع لرم يو ځای به شو بيا کـوم وخـت کـې
نـا اميـد شـوی خـو زه سـتا لـه دې وصـاله نـه يـم

له جدايۍ نه مې ډېر وخت تېـر شـوی ای *مياخېلـه*
اوس خو په مينه کې له هـر چـا سره سـياله نـه يـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چــې تــه لاړلــې جانانــه ارمانونــه مــې شــول خــاورې
چې دې كبر په ما وكړ ټول خوبونه مې شـول خـاورې

د بيلتـــون پېښـــه دې داســـې يـــوه غټـــه حادثـــه ده
چې زغملی مې هيڅ نه شو پلانونه مـې شـول خـاورې

له كوم وخته چې ته شولې د بـل چـا د ژونـد ملگـرى
په ځان پوه شومه ملگرو ديدنونـه مـې شـول خـاورې

عـــادت شـــولمه يـــاره جـــدايۍ سره دې نـــوره
نو ځكه پـه خپـل وار سره غمونـه مـې شـول خـاورې

ملگـرو تـه مجلـس كـې نـن *مياخېـل* وويـل داسـې
د وخـت پـه تېريـدو سره يادونـه مـې شـول خـاورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د تـا لپـاره خــو د بـر کـلي گـودر مـې خــوښ دی
چې دې کوم پکې دیدن ځکه سحر مـې خــوښ دی

چــې ورتــه هــر وختــې روانــې وې د کـلي نجــونې
په تېول ورځ کې لیلا وخت د مـازیگر مـې خــوښ دی

د تا دیدن بانـدې زه اخلمـه پـه مـن مـن پـه غوښــې
که دې لېدو کې کوم خطر وي بیا خطـر مـې خــوښ دی

چــې مخـامخ شــو د دیـدار پـه حـال کـې یـاره زمـا
راته ته گوره ډېـر پـه مینـه سـتا نظـر مـې خــوښ دی

نــه کــوم مینــه کــې دوکــه ورسره هــیڅ *میاخېلــه*
په خدای بارو وکړه چې زړه نه مې دلبر مې خوښ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مه کړه جفا زما د خــوږ زړگــي درمـان يــې تــه خــو
د خپل د مور او پلاره ما باندې ډېر گران يې ته خــو

ولــې دې قــدر بانــدې نــه پــوهېږې ای ظــالمې
زمـا د ژونـد د خوشـحاليو يـو ارمـان يـې تـه خـو

زه خو ټول ژوند د تـا پـه نـوم تېـروم ای محبـوبې
زما په مينه چې تـه کـبر کـړې نـادان يـې تـه خـو

را تــه دې راکــړل د دروغــو ډېــر لوزونــه لــيلا
زه يمه پـوه راسره ټـک او بـرگ روان يـې تـه خـو

مياخېل عاشق دی اوس د تا په حسن ځان خبر کـه
پروا يې نه لري چې زوړ يې او که ځوان يې ته خــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په ما خو ښه لګي جانانه دغه درې خبرې
چې راته وايې د واده او د کوژدې خبرې

زما به زړه تنګ نه شي هيڅکله د تا په خوا کې
که راته وکړې ته هميش ډېرې اوږدې خبرې

ډېرې وعدې دې راته راکړې په وصال کې ياره
نه مې هيرېږي په خپل ژوند د هغه شپې خبرې

چې غم دې زور وکړي په ما بيا زه دې خواته راځم
راته کوه بيا په نازو خوږې، خوږې خبرې

په هغه شپه يې په وصال *مياخېل* ته داسې وويل
چې څوک به ونکړي زما غوندې پستې خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ما پسې بد مه وايه خبر دی بهسودوال دې يمه
يو ځای اوسېږو بيا اخر خو کليوال دې يمه

چې ستا په مينه کې هر څومره په تهمت کې ګير شم
پروا يې نه لرم د زړه نه مينوال دې يمه
ستا په بېلتون کې خو ځورېږم په هر وخت کې ګرانې
خدای ته اميد لرم په طمعه د وصال دې يمه
په غريبی کې چې ستا غم رابانديې زور راولي
بيا کار مزه نه کوي ځکه چې په خيال دې يمه
زه به دعا وکړم چې کور کې مې ښادي جوړه شي
زړه مې تنګ شوی وږی تږی د جمال دې يمه

مياخېل خو وايي خدای دې ورسوه غټ مقام ته
ته به مشري وکړې او زه به مرستيال دې يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په تا مئین یم د حیا نه څه ویلی نه شم
له رب دې غواړم جدایي دې زه منلی نه شم

زمونږه کلي کې لېدلو ته هم جرم وایي
همدا یې وجه ده چې سم درته کتلی نه شم

ریبار چې ولېږمه و یې شړي کور مخې نه
بیا د ژړا نه بې غېر نور څه زه کولی نه شم

رب ته تل سوال کوم چې راکړي خوشحالي په ژوند کې
په تا ځوریږمه غمونه دې لیدلی نه شم

میاخېل خو وایي په ژوندون کې که زما نه شولې
غم به دې درونـد وي په اوږو یې بیا وړلی نه شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په زړه دې وويشتم د حسن دې سودا کومه
په يو ساعت کې اوس شپېته وارې ژړا کومه

زما په زړه کې دې خپل ځان له تاج محل جوړ کړلو
بيا دې پرې کبر وکړ ځکه خو خېرا کومه

چې غم دې سپک شي د همدې لپاره هر وخت کې زه
د بيلتون بحث دې له هر چا سره جلا کومه

داسې ونه وايې چې يار مې په بيلتون خوشحال دی
زه خو خبرې له ډېر درد نه په خندا کومه

مياخېل خو وايي که رضا باندې زما نه شولې
بيا به په تا باندې جادو په کوم ملا کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه چې راغلی وم خپل کـور کـې دې ویـده و کنـه
زمـا مطلـب ددې راتلـو نـه سـتا کاتـه و کنـه

پـه جـدایی کـې دې پـه هـره لحظـه وسـوم یـاره
پـه زړه مـې درد خـو دغـه سـتا د بېلتانـه و کنـه

ته خو به مسته گرځېدې د چـا پـه غـم کـې نـه وې
ته څـه خـبر وې سـتا دا حسـن مـې پـه زړه و کنـه

سـتا د لېـدو خـو زه همـیش وږی او تـږی ومـه
همـــدا علـــت زمـــا د وزن کمېـــده و کنـــه

میاخېـل تبـا شـو سـتا پـه مینـه کـې غزلـې لیکـې
اصـلي مجـرم یـې دغـه سـتا کـاږه بانـه و کنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په جـدايۍ كـې دې زمـا زړګـی دردیـږي كنـه
په ميتـوب كـې سترګې سـترګو نـه شرميـږي كنـه

كـلي كـې سـتا د حسـن غـټـه اوازه خپـره ده
ځـان تـه پلـو ونيسـه مـخ دې ډېـر ځليـږي كنـه

مين دې زه يم په قسمت كـې د بـل چـا شـولې تـه
ځكـه لـه سـترګو نـه مـې اوښـكې روانيـږي كنـه

د خداى رضا به وي دې كار كـې زه بـه څـه ووايـم
كنـه تنبسـتومه دې خـو نـوم زمـونږ بـديږي كنـه

مياخېل غيرت لري په مينه كې دې سر نـه تېـر دی
د كـلي خلكـو د پيغـوره هـم ډاريـږي كنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه خـــو درتلمـــه ارمـــانجن دې د ديـــدار ومـــه زه
نصـيب مـې بـد و ومـې نـه لېـدې بـيمار ومـه زه

په هغه ساعت کې چې تصوير دې زما خيال کې راغـی
خلکـو تـه داسـې ښـکارېدم چـې ډېـر خـمار ومـه زه

تا خو به ماته تل ويل چـې زه خـو سـتا يـم پـه ژونـد
ولـــې دې هېـــر کـــړه دا خـــبره د تـــا يـــار ومـــه زه

د تـــا د مينـــې غلامـــي هـــم مـــا قبولـــه کړلـــه
کـــه تـــا منلـــه همېشـــه بـــه لـــه تـــا ځـــار ومـــه زه

مياخېل ويل چې کله پـوه شـومه ټـول غـم دی مينـه
لـــه هغـــې وروســـته بـــه روان پـــه خپلـــه لار ومـــه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کــه کلــه راغلمــه لــه تــا سره غرمــه کومــه
بیــا ســتا پــه خوښــه یــوه ښــکلې زمزمــه کومــه

د تا خوښیږي چې چا کړی وي سینګار کې ځان ته
همـدې لپـاره خـو پـه سترګو کـې رانجـه کومـه

د تا دیدار به مې مطلب وي ستا کـوڅې تـه درځـم
رقیــب بــه وســوځوم انګــړ کــې دې دمــه کومــه

خدایه زما یې کـړې وصـال پسـې یـې ډېـر کړېـږم
دغــه دعــا پــه تهجــد کــې هــره شــپه کومــه

میاخېل خو وایي چې زړګی نـور صـبرولی نـه شـم
د حســن تــږی دې یــم تــا پســې جرګــه کومــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کم عقله یاره خلکو مخ کې نور اواز مه کوه
په نیمه پوه شه ای جانانه په ما ناز مه کوه

غږ دې ډېر خوږ لګي په ما باندې خبره واوره
چې راته وایې ته ټپه ورسره ساز مه کوه

چې څوک خبر نه شي زما او ستا په مینه باندې
دغه خبره د هر چا سره په راز مه کوه

زه خو راغلی وم کور مخ کې دې رقیب ولاړ و
ملامت نه یم نور کتل په بد انداز مه کوه

میاخېل یې نه لري پروا رقیب به هر څه وایي
ته مه ډارېږه نور پروا د هر غماز مه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د صاحب شاه صابر د غزل پرلیکه

((بې کوره شي چې څوك په بې درکـو پسـې ګرځـي
درانه خلك سپکیږي چـې پـه سـپکو پسـې ګرځـي))

دا څنګـــه زمانـــه شـــوه یـــا بدبختـــه شـــولو مـــونږه
دا خلـــك اوس د خلكـــو پـــه خـــبرو پســـې ګرځـــي

ماشوم چې مـې ځلمـی شي بیـا کـوي دا دوه کارونـه
یـــا ګرځـــوي ټوپـــك او یـــا د بنـــکلو پســـې ګرځـــي

خـــو ګټـــه مـــو قلـــم کـــې دی عبـــث دي دا کارونـــه
که ځوان کې مې احساس وي په لیکلـو پسـې ګرځـي

مـــزه خـــو هـــر څـــه نلـــري تعلـــیم وکـــړئ ځوانـــانو
میاخېـل یـې خونـد لیـدلی اوس غزلـو پسـې ګرځـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم

خدايه دا څنګـه زمانـه شـوه اوس خـو نـور راغـلي
ورتــه حېـران يـم پـه رضـا او کـه پـه زور راغـلي

ددې رضـــا او ددې زور خـــبر معلومـــه نـــده
که پوی د زور شوم نو د ټينګې مـې بيـا تـوره نـده
زمـــا تــاريخ د عـــاجزۍ اجـــازه نـــه راکـــوي
زمـــا وجـــدان د غلامـــۍ اجـــازه نـــه راکـــوي
زما په خاوره کې چنګيز که سکندر او که برايډن راغلـی
په دې هم پوه شئ چې يې دلتـه څنکـدن راغلـی
د انګريزانـــو مقابـــل کـــې مـــو جګـــړه ګټلـــې
د ميونـــد جنـــګ راتـــه ملالـــې پـــه ټپـــه ګټلـــې
مونږ خو نران يو زمونږ ښـځو هـم جهـاد کـړی دی
ددې نړۍ ټول تـاريخونو يـې هـم يـاد کـړی دی

نو بيا مو څنګه دا جرات وکـړو چـې راغلـۍ دلتـه؟
په نورو پوه نه يم تابوت اوس ځان ته واخلـئ دلتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــونږ د دښــمن پــه مقابــل کــې نظــر نــه ټيټــوو
يــا بــه غــازي يــا بــه شــهيد شــو خــو سر نــه ټيټــوو

د احمــد خــان د پــاني پــت جګــړه مــو يــاده نــده؟
د هغــې ننــګ او د غــيرت کيســه مــو يــاده نــده؟
د امــان خــان د پــاڅونو نــه هــيڅ خــبر نــه وې تــه؟
دا انګريزانــو د ماتېــدو نــه هــيڅ خــبر نــه وې تــه؟
د شـــوروي اتحـــاد ماتـــه د چـــا نـــه هيريـــږي
دا د يـــوالي لويـــه ناســـته د چـــا نـــه هيريـــږي
د مجاهــد پــه برکــت دوی تــار و مــار شــول دلتــه
څه يې ژوندي څه يې زخمي څه يې مردار شول دلتـه
زما دې خاورې ته چـې سترګې پټـې کـړي دي چـا
يـم بـاروي هغــې تــه حــتمن ښـېرې کـړي دي چـا

دلتــه چــې هــر دښــمن راغلــی هغــې سر خــوړلی
شرمنــده تللــی پــه ســينه يــې تــل خنجــر خــوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماشـــومتوبه د جهـــاد پـــه لـــوري وتـــی يمـــه
جهـاد مـې کـړی تـر هغـې چـې شـهيد شـوی يمـه

داسې ښکاريږي چې تـاريخ نـه مـې خـبر نـه وې تـه!
يا هم وطن کـې مـې خـبر د خپـل خطـر نـه وې تـه
نــو زه بــه تاتــه پخپــل ملــک کــې هــديره جــوړوم
د تـــا لـــه وينـــو هـــره لاره کـــې چينـــه جـــوړوم
د کومکـــو پـــه بيلابيلـــو نومـــو راغلـــې دلتـــه
ډېــر يــم حېــران فقــط زمــا پــه زارو راغلــې دلتــه
زمونږ هېواد تـه، دې راتـګ نـه بـه خېـر ونـه ګـورې
راتګ خو پريږده بيرته تـګ نـه بـه خېـر ونـه ګـورې
دلتـــه بـــه خـــاورو سره خـــاورې شـــې زمـــا دښـــمنه
دروغ يـــې مـــه ګڼـــه زه وايمـــه رښـــتيا دښـــمنه

زمـــا وطـــن پخپلـــه غېـــږه کـــې بچيـــان روزلي
تـــاريخ ګـــواه دی همېشـــه يـــې بـــاتوران روزلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د احمــد خــان او مــيرويس خــان دلاوري رايــاد ده
ماتــه د هــر يــو نيکــه بيــل بيــل سرداري رايــاد ده

مــا لــه هغــوی د ازادۍ همدغــه لار زده کــړی
د خپل تاريخ نه مې همدغـه يـو غـټ کـار زده کـړی
د آزادۍ لپـــاره تـــل بايـــد زه وجنگېـــږم
دا مــو مــيراث دی د نيکونــو چــې ښــه وجنګېـږم
تر څو شـهيد يـا هـم غـازي شـم د وطـن پـه خـاطر
پروا هيڅ نه کړي کـه زخمـي شـم د وطـن پـه خـاطر
خو ته به هم دلته د وروس غونـدې بـه ماتـه وخـورې
د پاکستان هر يو جاسـوس غونـدې بـه ماتـه وخـورې
چې دلته راغلې د اکبر د کارنامې نه ته هيڅ نـه وې خـبر؟
دافغانستان د تېرې شوې زمانې نه ته هيڅ نه وې خـبر؟

بخــارا تاشــکند او تــر ډهــلي مــو پاچــاهي کــړې ده
مــونږ د نــړۍ پــه ډېــرو ســيمو بــاداري کــړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د راتلو مخکې، دې تاريخ نه بـه دې ځـان خـبروو
د افغانستان د هر يو سـيخ نـه بـه دې ځـان خـبروو

مونږه خو ستا په خلاف هـم ناسـت يـو جهـاد لپـاره
ځـان قربـانى تـه مـونږ چمتـو يـو د هېـواد لپـاره
په رضا په پوه شه نـور نـو وځـه دې زمـا وطـن نـه
جنـګ راتـه مـه جـوړوه مـا اخلـه ښـکلا وطـن نـه
دا د *مياخېـل* درتـه آخـر خـبردارى و يـاره
چـې وو روان ورسره مـل د جنـګ پـيرى و يـاره
مـا خپلـه غـاړه پـه تـا خلاصـه کـړه ګيلـه ونکـړې
بيا يې هيڅ نه منـي، د سـولې هـيڅ جرګـه ونکـړې
بيـا بـه د جنـګ پـه زور لـه تـا سره ډغـره وهـې
سوله به نـه کـوي ټـول قـام بـه دې لـه سره وهـې

مـونږ افغانـان يـو پـه جنګونـو کـې نومونـه لـرو
هـم د نـړۍ پـه تـاريخونو کـې نومونـه لـرو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library